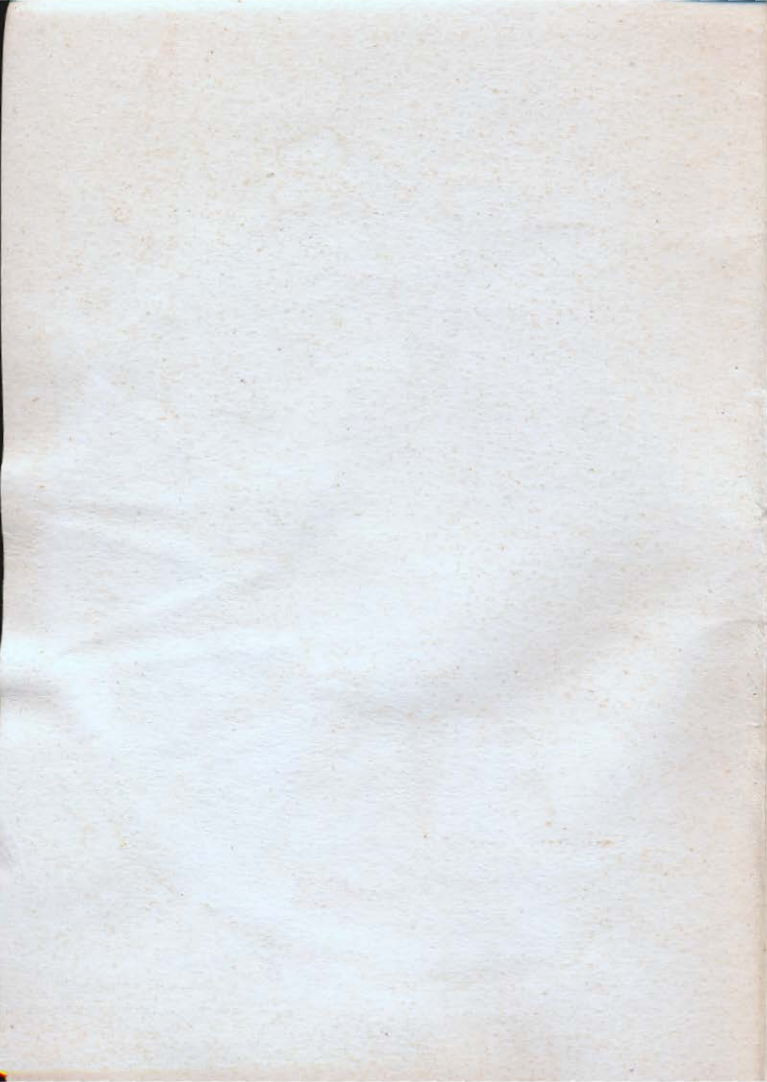

I PODZIM MÁ SVÉ KRÁSY V LYSÉ MĚSTĚ POLABÍ

PROGRAM

V letošním roce je slavnost pořádána v zámeckém parku ve dvou dnech

v sobotu 31. srpna a v neděli 1. září 1974

SOBOTA:

Odpoledne od 14 hodin jubilejní 10. běh zámeckou zahradou, pod patronací deníku „Svoboda“.

Večer taneční zábava v zámeckém parku

NEDĚLE:

Ranní budíček

Dopolední **promenádní koncert** v zámeckém parku

V 10 hodin program pro děti - **Dětské dopoledne** - zajišťuje „Středisko pro film a estrády Liberec“

Ve 14 hodin na velké scéně

Slavnostní zahájení - projev člena ÚV KSČ šéfredaktora Rudého práva s. Moce

Program velkého Armádního uměleckého souboru Víta Nejedlého „**Vítězství bude naše**“ (tento program je plánován na 90 minut)

„**Zlatá muzika**“ s dirigentem Eliáškem, zpěváky a dalšími umělci

V 15.30 hodin na malé scéně

Petr Spálený a Miluška Voborníková se svojí skupinou

Po ukončení programu bude provedeno **slosování věcné loterie**

O slavnostech „RUDÉHO PRÁVA“ v Lysé n. Lab.

Městský výbor KSČ v Lysé nad Labem pořádá od roku 1948 celoměstské slavnosti „Rudého práva“. Slavnosti začínaly vždy projevem významných politických činitelů. V Lysé jsme uvítali na slavnostech „Rudého práva“ ministra, akademika Zdeňka Nejedlého, poslance Václava Davida a další. Hodnotila se práce, hovořilo se o perspektivách, propagoval se stranický tisk a podobně.

Již od počátku se na slavnostech podílely všechny městské organizace a pracující lyských závodů. Mladí komunisté vystupovali s politickými agitkami a lyské hudby hrály k poslechu i tanci. Pro ty nejmenší pak kupř. „Kovona“ zhotovila překrásný kolotoč, „Prefa“ lanovku, „Výzkumný ústav mechanizace stavebnictví“ instaloval úzkokolejnou dráhu, vojáci zorganizovali střelbu ze vzduchovek, házelo se míčky na plechovky a kroužky na láhve atd.

Původně se konaly slavnosti pod levým křídlem zámeckého parku, kde se pronášely projevy s terasy a rovněž se odtud vyhlašovala i tombola. V pozdějších letech slavnost „Rudého práva“ zanikla, když jednak nemohli zdejší funkcionáři zajistit z místních zdrojů dostatečný a hodnotný program a pak i z jiných technických důvodů. Jako náhrada byly pak pořádány okresní mírové slavnosti, dožínky a pod.

Po roce 1968 Městský výbor KSČ v Lysé rozhodl, aby se opakovaly každoročně slavnosti Rudého práva a to jednak pro své bojové tradice, ale i politickou potřebu v té době tak nezbytně nutnou. Program obnovené slav-

nosti se volil s ohledem na složení obyvatelstva ve městě. Hrála Ústřední hudba čs. armády, která končila svůj program lidovými americkými písněmi a Umělecký soubor centrální skupiny sovětských vojsk z Milovic, který končil své vystoupení vítězným pochodem armády generála Svobody „Přes spáleniště“. Na slavnosti referoval s. Švestka.

Letos je páté výročí obnovených slavností Rudého práva. Slavnost je pořádána pod patronátem krajského a okresního výboru strany a zahájí ji šéfredaktor Rudého práva s. Moc. Jako hlavní soubor vystoupí v programu **Armádní umělecký soubor Víta Nejedlého** se svým pořadem k poctě 30. výročí Slovenského národního povstání. V loňském roce byl v rámci oslav „Dne tisku“ obnoven turistickým odborem TJ Slovan „Běh zámeckou zahradou“ pod patronací krajského časopisu „Svoboda“. Letošní již desátý jubilejní ročník tohoto běhu o putovní pohár krajského deníku „Svoboda“ je dotován hodnotnými cenami pro všechny kategorie.

Věříme, že se jako každoročně sejdou na slavnosti „Rudého práva“ tisíce účastníků nejen ze samotného města Lysé n. Lab., kteří již tuto slavnost pokládají za svoji, ale i z celého našeho okresu a z dalších okresů našeho kraje.

Nashledanou na slavnosti „Rudého práva“ v zámeckém parku v Lysé nad Labem při oslavě úspěchů pracujících lidu pod vedením KSČ, při slavnosti, která je též vyjádřením uznání a díky největšímu agitátoru bojujícímu za plnění úkolů a za další úspěchy v budování naší socialistické vlasti „**Rudému právu**“.

- VP -

ŽIJE MEZI NĀMI

V těchto dnech vzpomínáme třicátého výročí slavných dnů „Slovenského národního povstání“. Mezi námi v Lysé žije již přes čtvrt století přímý účastník bojů o „Duklu“ a účastník „Slovenského národního povstání“ s. Jan Magada.

Stýkáme se s ním ve všedních dnech běžného životního dění tak nějak zcela prostě, aniž bychom si oba snad uvědomovali co bych se já chtěl od něho dozvědět, a co by mi on mohl říci o pohnutých dnech svého života. Snad již z toho prostého důvodu, že prožil ve svém mladém věku dny, které poznamenaly na trvalo historii obou našich národů, dny velkých hrdinství a nesmírných i nejtěžších obětí, jsem se ho zeptal právě v těchto dnech vzpomínání a oslav „Slovenského národního povstání“ na některé jeho zážitky.

Kde jsi žil v době „Slovenského národního povstání“?

Při vyhlášení „SNP“ dne 29. srpna 1944 jsem byl v městě Proskurově na Ukrajině, kde naše 2. paradesantní brigáda se zdokanalovala ve výsadkářském výcviku. Měli jsme všichni velikou radost, že slovenský národ povstal proti německým fašistům a domácím zrádcům. Na druhé straně nám bylo líto, že brigáda již nebude vysazena za frontu v týlu nepřítele. Tak se i stalo. Okamžitě přišel rozkaz a 2. para-brigáda byla zasazena na Karpatsko-Dukelské bojiště, aby pomohla probojovat se na Slovensko. Po třech týdnech vysilujících bojů o „Duklu“ byla brigáda z fronty stažena a koncem září 1944 byla dopravena sovětskými letadly na Slovensko na letiště „Tri duby“.

Bez odpočinku jsme byli zasazeni do bojů na nejtěžší úsek fronty ve směru Lučenec - Krupina, odkud postupovala na Bánskou Bystrici silně ozbrojená tankovými svazky německá fašistická armáda, aby potlačila povstání.

Po těžkých bojích jsme 29. října 1944 opustili Bánskou Bystrici a odešli jsme do hor. Po reorganizaci brigády na malé skupiny - 30 až 40 osob - rozmístila se brigáda v Nízkých Tatrách a přešla na partyzánský způsob boje. Sám jsem se svojí skupinou operoval v prostoru Mýto pod Ďumbierem, nedaleko Brezna.

Tvůj nejsmutnější zážitek za „Slovenského národního povstání ?“

Nejsmutnější zážitek jsem prožil dne 10. listopadu 1944, kdy jsme pochovali hrdinu „SNP“ soudruha Jana Švermu a ostatní kamarády, kteří po třech dnech hladu a vysilujícím pochodu za vichřice a mrazu zahynuli pod „Prašivou“.

A snad si vzpomeneš i na veselejší příhodu ?

Veselých zážitků bylo málo. Vzpomínám si však, jak jsme za pomoci statečných slovenských občanů v Mýtě pod Ďumbierem „opili“ a zlikvidovali německou hlídku a naše celá skupina pak sama oslavovala „Silvestra“ 31. 12. 1944.

Vím - a viděl jsem, že máš vyznamenání za svoji odbojovou činnost za II. světové války.

Byl jsem vyznamenán: Československým válečným křížem 1939, Řádem SNP II. třídy, Medailí za zásluhy I. stupně, Vojenskou pamětní medailí SSSR, Sovětskou medailí „Za vítězství nad Německem“, Polskou stříbrnou medailí „Za zásluhy na poli cti“, Dukelskou pamětní medailí a Pamětní medailí k 20. výročí osvobození ČSSR.

A Tvoji nejbližší spolubojovníci ?

Nejbližší spolubojovníky, kteří se mnou prošli přes

Buzuluk, Jefremov, Duklu a Slovenským národním povstáním, mám v blízkém okolí dva a to N. Danielovského v Tuháni u Mělníka a E. Kafku v Praze. Setkávám se s nimi tak třikrát až čtyřikrát do roka.

Léta běží ...

Ano, je tomu tak. Opravdu běží. V Lysé n. Labem žijeme od 1. ledna 1949. Město se mi líbí i když jsem se narodil a do války jsem žil v horském kraji. V Lysé se za tu dobu mnoho změnilo k dobru jeho občanů.

Co bys rád vzkázal právě v těchto dnech našim občanům a zejména mládeži ?

U příležitosti 30. výročí Slovenského národního povstání bych chtěl všem občanům našeho města a hlavně mládeži vzkázat, aby nezapomínali co způsobil německý fašismus za druhé světové války, aby nezapomněli na tragedii Lidic a Ležáků, na upálení 900 osob ve vápence u obce Německé na Slovensku, na desítky tisíc popravených a umučených českých vlastenců ve věznicích a koncentračních táborech, na hroby českých a slovenských bojovníků u Sokolova, Kyjeva, Dukly, Tobruku a na jiných bojištích za druhé světové války, na 20 miliónů sovětských občanů, kteří položili své životy v boji proti německým fašistům za osvobození všech porobených národů Evropy.

A ptal bych se dále ... Tak prostě mi odpovídal s. J. Magada. Ale přece jen pohnutí a zarosený zrak mne utvrdil v tom, že ani celá tři desetiletí nedají zapomenout na pohnuté chvíle, na kamarády a velká přátelství zocelená v těžkých bojích. A poznáváte, že jeho horoucím přáním je trvalý světový mír nám současným i pro naše děti, aby nebyly ty nesmírné oběti marné.

Děkuji i za ty, kteří budou tyto řádky číst a snad při vhodné příležitosti se s. Magadou „nashledanou“.

- At -

Závazky k 30. výročí osvobození naší republiky

Rok 1975 se nezahlášeně blíží a s ním také slavné chvíle, kdy budeme vzpomínat a oslavovat 30. výročí osvobození naší vlasti slavnou sovětskou armádou. Občané našeho města chtějí jubilejní rok 1975 zároveň využít k tomu, aby zlepšili vzhled města a přispěli tak k důstojnému průběhu oslav. Již dnes se připravuje nový celoměstský závazek na rok 1975 a bude mnoho příležitostí pro všechny naše občany, kteří chtějí pomoci.

Společenské organizace Národní fronty se již v letošním roce zavázaly, že na prostranství bývalého sokolského cvičiště ve středu města, vybudují nový městský park. Akce započala již v letošním roce, stará zeď je odstraněna a po překonání různých překážek se bude opět pokračovat. Nový park bude otevřen na jaře 1975, právě ve slavných májových dnech a věříme, že naši občané pomohou tento termín dodržet.

Další akcí a to snad akcí stěžejní je výstavba nové budovy MěstNV. Naše stará radnice se svým podloubím je historickou památkou, ale už dávno nevyhovuje potřebám MěstNV desetitisícového města. Proto stavíme v akci Z novou budovu, jejíž skelet se již tyčí jako zadní trakt staré radnice. Kromě úřadoven MěstNV budou v nové budově také úřadovny VB. Ve staré budově zůstane svačební síň a bude sem také přestěhována městská knihovna. I když nová budova nebude v roce 1975 dokončena, budou mít naši občané mnoho příležitostí brigádnicky pomoci.

Toto jsou dvě hlavní akce Z pro rok 1975, ale jsou

rozpracovány další. Abychom zlepšili obchodní síť našeho města, budujeme nové samoobsluhy a to v ulici Poděbradově a v Litolí. Litolští budou chtít dokončit kanalizaci v Palackého ulici a budeme asfaltovat další ulice. Vydláždíme další chodníky a v celém městě se zaměříme na čistotu veřejných prostranství. Z uvedených příkladů si každý, kdo chce svému městu pomoci, může vybrat a zapojit se. Ale i ti občané, kteří si vylepší vzhled svého domu neb jeho okolí, nebudou stát stranou a pomohou nám v celkovém zlepšení našeho města. Nová omítka nebo například nově natřený plot často upoutá pozornost sousedů, příklady táhnou a zlepši se vzhled celé ulice.

Obzvláštní iniciativu očekáváme v roce 1975 od lyských závodů, protože právě lyské závody mají důvod k bilanci uplynulých třiceti let. Vývoj po roce 1945 přinesl lyským závodům rozvoj, modernizaci a celkové zvětšení. Mohutný rozvoj našeho hospodářství poskytl našim závodům řadu příležitostí, kterých plně využily a právě proto mají lyské závody důvody k velkým oslavám 30. výročí našeho osvobození. A při té příležitosti věříme, že lyské závody najdou mnoho způsobů, jak pomoci našemu společnému cíli, který vidíme v zařazení Lysé n. L. mezi přední města Polabí.

Nestůjte stranou dění v našem městě, zapojte se do jeho budování! Celoměstský závazek na rok 1975 vám poskytuje mnoho možností a 30. výročí osvobození naší republiky sovětskou armádou nás všechny zavazuje!

- kol -

110 LET KNIHOVNY V LYSÉ NAD LABEM

Při oslavách dne tisku, rozhlasu a televize bychom u nás v Lysé neměli zapomenout na významné kulturní zařízení, kterým je veřejná městská knihovna.

Před 110 lety - v roce 1863 - byla v Lysé založena

„Čtenářská jednota“. Pracující, řemeslníci našeho města ustavením tohoto spolku vedli boj proti germanizaci, boj za uchování českého jazyka. „Čtenářská jednota“ půjčovala knihy, časopisy, pořádala přednášky a zábavy pro prostý lid města v dobách rakousko-uherské monarchie.

Připomeňme, že významným funkcionářem „Jednoty“ byl oblíbený lyský historik, ředitel školy a čestný občan města František Otruba, který se po dlouhá léta významně podílel na kulturním a hospodářském dění u nás v Lysé.

„Čtenářská jednota“ byla v roce 1920 zrušena a její knihy byly věnovány městu. 20. března r. 1921 byla pak v budově „radnice“ v I. poschodí slavnostně otevřena veřejná obecní knihovna. Členem knihovnické rady byl rovněž František Otruba a obětavou pomocnicí paní Matylda Suttá.

V budově radnice byla knihovna přemístěna a pak přestěhována do budovy v Poděbradově ulici. Posléze byla umístěna knihovna na delší dobu do bývalého hostince „U Vomáčků“, v nynější ulici Rudé armády, kde byla též zřízena čítárna časopisů. Dlouhá léta vedla knihovnu M. Vaňatová.

Od roku 1960 je knihovna umístěna v budově „Lidové školy umění“ „Na písku“. Dočkala se tedy poměrně vhodného prostředí. Knihovna má „čítárenský kout“, kde si mohou zájemci prohlédnout vyložené časopisy. Má oddělení literatury pro mládež s volným výběrem. Rovněž pro dospělé je umožněn částečný volný výběr knih.

Lyská knihovna plní funkci střediskové knihovny, což znamená péči o 15 venkovských knihoven, pro které připravuje knihovnickými jimi objednané knižní novinky, sestavuje pro ně soubory. Stará se však o ně i po metodické stránce.

Knihovna připravuje též tematické výstavy a nástěnky k různým výročím a oborům, dále besídky s mládeží

o knihách, spisovatelích a besídky k významným dnům naší republiky.

K záslužné činnosti knihovny patří rovněž pořádání besídek v „Domově sociální péče“ v lyském zámku. Snad by bylo možné a vhodné v dohodě s vedením ústavu zřídit zde pobočku knihovny pro obyvatele ústavu s pravidelnými půjčovnými hodinami.

Věříme, že by k dalšímu růstu lyské městské knihovny prospělo její přemístění do prostornějších a snad i definitivních místností, což by pak jistě mělo vliv na zvýšení zájmu o využití všech možností, které veřejná knihovna má. Pak by mohla knihovna, jako kulturní zařízení zejména u nás v Lysé s pomocí kompetentních činitelů ještě výrazněji ovlivňovat kulturní dění města.

U příležitosti oslav „Dne tisku“ popřejeme i naší knihovně další úspěchy na kulturním poli, vždyť si to za svoji úspěšnou minulost zaslouží, avšak tím více ji to zavazuje pro současnost i budoucnost.

- At -

ZAHĀJENÍ ŠKOLNĪHO ROKU

Když jsem začal chodit do školy, psal se rok 1928, a my prvňáckové jsme se nastěhovali do třídy na evangelickou faru. Stará škola na náměstí, tehdy jediná ve městě, svou kapacitou nestačila na populační vývoj po první válce a tak byly třídy rozestrkány po městě. Vyučovalo se kromě evangelické fary také v zámku a jeden čas dokonce v bývalé provozovně „u Vantochů“. Rok

1936 znamenal zlepšení otevřením nové školy „Na písku“, ale hned po válce vzrůstající populace způsobila další potíže, které byly dočasně vyřešeny postavením dřevěné školy, také „Na písku“. Ano, nemělo to školství u nás v Lysé n. Lab. lehké, ale dnes již můžeme říci, že je konec neshody. Ze čtvrtě „Na písku“ se stalo Školní náměstí a vyrůstá nám zde nová moderní 27. třídní škola, která vyřeší všechny problémy lyského školství. Na začátku minulého školního roku byly otevřeny pavilony B a C a začátek letošního školního roku bude znamenat další krok vpřed. Do užívání bude předána jídelna, kuchyň a kotelna. Zároveň bude otevřen pavilon H, to znamená spojovací chodbu mezi učebnami a jídelnou. Přestávky budou děti trávit na nových přestávkových plochách a do užívání bude také předána trafostanice. Celkem 13 učeben bude tedy v roce 1974 - 75 v provozu v nové škole a budou do nich chodit žáci 1. - 6. tříd. Na předání dalších částí školního areálu si počkáme do zahájení dalšího školního roku, ale i tak můžeme prohlásit, že letošní začátek školního roku pro nás znamená krok na nové cestě lyského školství. Během uplynulých dvou let byly na školách na náměstí B. Hrozného a v bývalé nové škole provedena za pomoci rodičů významná zlepšení a přidáme-li k tomu nový školní areál, musíme konstatovat, že lyské školství je na dokonalé výši. Přesně tak, jak nám to sliboval volební program. Před naší mládeží se otevírají nové možnosti, o jakých se nám pamětníkům jen zdálo. - kol -

EXPERIMENT VE ŠKOLSTVÍ

V našem městě se na ZDŠ v Lysé nad Labem, Školní náměstí vyučuje již 2. rokem experimentálně. Naše veřejnost často z neznalosti o tomto novém pojetí výuky hovoří s obavami a tím vyvolává u rodičů zbytečný strach z experimentu.

Protože máme již řadu zkušeností a poznatků, chceme naši veřejnost informovat. Je nutné si uvědomit, že věda

i technika jde kupředu a naše školství se jí musí přizpůsobit. Kapacita lidského mozku není nevyčerpatelná. A proto nové pojetí výuky zbavuje žáky celé řady poznatků, které si dříve museli pamatovat. Tabulky a počítačové stroje ulehčují tak mozku myšlení. Jinými slovy, zejména matematika se zbavuje balastu, který zbytečně zatěžuje mozek.

Je nutné přiznat, že práce pro učitele není snadná. Žákům ale nečiní potíže. Žáci přijdou do 1. třídy a nemají v práci problémy, protože jiný způsob výuky nepoznali. Mají mnoho pomůcek a nové pojetí výuky neklade zvýšené nároky na jejich paměť a mimo to, většinu problémů si mohou odvodit a graficky zobrazit. Je nutné si též uvědomit, že žák, který by prospěl ve škole s tradičním způsobem výuky, bude prospívat i v experimentu. Není tedy pravdou, že by v experimentu bylo více propadajících. Ze tří tříd, které na škole vyučují v novém pojetí, pouze 1 žák bude na doporučení lékařů přeřazen do zvláštní školy. Pro učitele je práce obtížná zejména tím, že se musí oprostit od svých dosavadních metod práce a musí si osvojovat a zároveň ihned uplatňovat v práci nové formy. Ale výsledky žáků jsou nejlepší odměnou pro učitele a že experiment má své dobré výsledky je prokazatelné. Není tedy důvodů, proč se obávat nových forem práce ve školství.

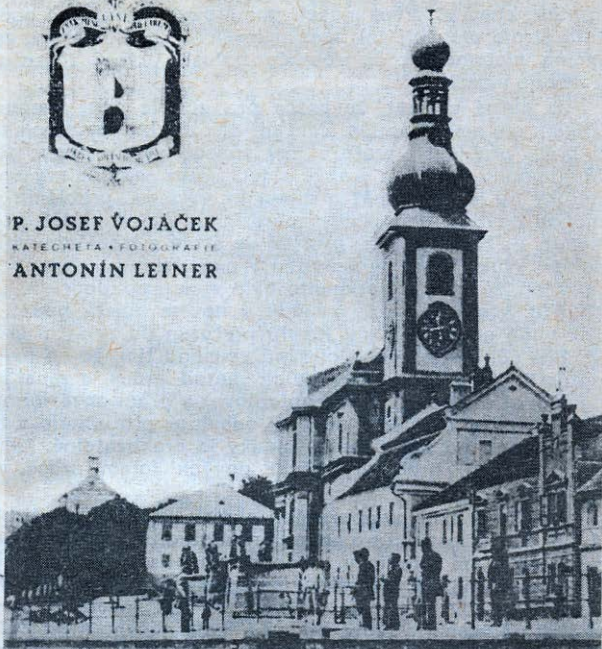
Ze všech škol nymburského okresu se vybraní učitelé 1. - 5. p. r. připravují na novou práci studiem při Okresním pedagogickém středisku, obdobně se připravují i učitelé matematiky 6. - 9. ročníků. Lze proto předpokládat, že v r. 1976, kdy toto pojetí výuky má být zavedeno celostátně na všechny školy, budou i školy našeho města připraveny splnit náročné úkoly. K usnadnění této práce a k ověření výsledků přispívá i naše škola v Lysé n. L.

Rodiče žáků 1. tříd mohou být bez obav, jde-li jejich děcko na experiment.

Jarmila Čichovská, ředitelka školy

P. JOSEF VOJÁČEK
KATECHETA • FOTOGRAFIE
ANTONÍN LEINER

LYSÁ NAD LABEM
GRUNTY, DOMKY A JEJICH MAJITELÉ

KDO LÁSKU ROZDÁVAL, LÁSKU JEN MĚJ

Letos vzpomínáme nedožitých stých narozenin čestného občana města Lysé n. Labem, oblíbeného historika a hudebního skladatele P. Josefa Vojáčka, který se narodil 20. června 1874 na Smíchově.

Z obecné školy v „Sirkárně“ na Smíchově přešel na pražské akademické gymnasium, kde byl jeho profesorem autor „Mistra Kampana“ spisovatel Zikmund Winter, dále uhlazený Dr. Jiří Guth a známý badatel Cyril Kříž, usilující zjistit tajemství a kouzlo houslí „Stradivárek“. Hodiny sborového zpěvu na tomto gymnasiu vedl Ferdinand Heller, přítel Jana Nerudy a Bedřicha Smetany, který je znám jako spolutvůrce naší národní besedy.

Na katechetské místo na měšťanskou školu v Lysé n. L. přišel P. Josef Vojáček v roce 1903. Jeho velkou láskou byla hudba. Jako výborný hudebník, který ovládal všechny nástroje, které jsou nezbytné v orchestru, zakládá v Lysé školní orchestr. Ze svých prostředků opatřuje pro orchestr hudební nástroje, noty, pulty atd. Do dnes vzpomínají pamětníci i členové orchestru na hudební akademie na jejichž programu býval i W. A. Mozart a Dvořákovy tance. P. Josefu Vojáčkovi učarovala též historie. K velkému počtu svých prací uveřejněných v různých časopisech čerpal látku z farních a školních pamětnic, z ústředních zdrojů z knih pozemkových, gruntovních, městských, z urbářů, viničních knih purkmistrovského úřadu v Praze. Lysá je vděčna P. Jos. Vojáčkovi za jeho „Lysá n. L., grunty, domky a jejich majitelé“, kde sleduje osudy gruntů, domků a domů a jejich majitelů, oby-

vatel „zámku i podzámčí“. Toto dílo, tato kniha je vpravdě projevem jeho lásky a vděčnosti, a darem městu, které se stalo jeho druhým domovem. Co času, námahy a nákladu věnoval na toto své veliké dílo, které vyšlo v roce 1936 a které vypravuje poutavě o bolestech a bídě i o lidské křehkosti našich předků.

Strýc P. Jos. Vojáčka, učený profesor Václav Vojáček říkával: „Pomíjel jsem houbu za hodnotmi“. To můžeme právem říci i o nenáročném Jos. Vojáčkoví, který našel zalíbení a štěstí v tiché a nezištné práci vychovatelské, v bádání zašlých věků své Lysé i širokého okolí.

Již v době, kdy v Lysé hrával jeho žákovský orchestr vydává v Brně Pazdírkovo nakladatelství skladby P. Jos. Vojáčka, které též vychází v Kutné Hoře v „České hudbě“.

Katecheta Vojáček pochází z českého rodu, který býval držitelem královského (karlštejnského) rytířského panství nad Beroučkou na Tetíně. Jeho děd Jan Vojáček se tam narodil v roce 1787. Na Tetíně se scházel prostý lid i vzdělanci, neboť to bylo místo posvěcené stopami české historie. Připomeňme jen Josefa Dobrovského, Františka Palackého, pražského historika W. Tomka, Františka Ladislava Čelakovského, Josefa Krasoslava Chmelenského.

Na Tetíně se zrodily písně, které zlidověly. V roce 1830 tu zazněla „Růže tetínská“, společné dílo Chmelenského a hudebního skladatele Josefa Vorla. Chmelenský tehdy nadšen prostředím staroslavného Tetína píše slova, která zaujala a nadchla skladatele Josefa Vorla, který se vsadil, že k písni složí nápěvy, než Chmelenský dopije černou kávu: A stalo se. A náš lid dosud zpívá od srdce svou oblíbenou píseň „Nad Beroučkou pod Tetínem ... dlí panenka blažená“. Připomeňme, že tou „blaženou panenkou“ byla právě dceruška Vojáčkova děda, Bětuška.

Ze společných zálib a společné práce vyrostlo srdečné přátelství Karla Sellnera, autora oblíbeného románu z historie našeho kraje „Tři bratři z Mydlovaru“ s P. Jos.

Vojáčkem. Stejně přilnul k němu profesor Akademie musických umění v Praze, slavný varhaník světové pověsti a hudební skladatel B. A. Wiedermann, učitel hudebního skladatele Vlacha - Vrutického, rodáka z Benátecké Vrutice. Profesor Wiedermann říká o P. Josefu Vojáčkovi, že je proto šťasten a spokojen, že žije život prolnutý láskou a dobrotou srdce k svému okolí.

P. Josef Vojáček věřil v dobách nejtěžších, když u nás zle, barbarsky řádili fašisté, že na Labi opět se rozpuknou ledy, že volný bude proud, že ta naše česká lípa bude opět zelená.

A dožil se toho - v slavném květnu roku 1945.

A na závěr vzpomínky ke stým narozeninám P. Josefa Vojáčka vzpomeňme teplých a milých veršů básníka Vítězslava Háška:

„Jeť srdce pěvců nejčistší
a všeho hněvu prosté,
a co nám zpíval od srdce,
to ve svém srdci noste“.

A P. Josef Vojáček pěvcem byl. Dožil se pozeňnaného věku. Umírá 6. 12. 1958 a odpočívá společně se svými rodiči v prostém hrobě na lyském hřbitově. - At -

PITNĀ VODA

Je celosvětovým problémem zajistit pro stále se množící lidstvo pramének čiré jiskrné kapaliny, bez barvy, nepopsatelné - vlastně bez - chuti. V Československu nepočítáme s praménkem maličkým, pro každého obyvatele je zapotřebí zajistit 180 litrů na den. Nemusí být

všechna stejně kvalitní, ale někde v cizině jsou na tom tak zle, že dovážejí na pití části gronských ledovců a z nich získanou vodu prodávají jako největší lahůdku a nikoliv lacino.

Promítneme-li si spotřebu na město velikosti Lysé n. L. dělá to na den v ideálním stavu milion osmsettisíc litrů denně. Naše město stojí v nížině, naplavené Labem. Povrchní vrstvy jsou propustné, pod nimi je vrstva nepropustná a ještě hlouběji je vodou bohatá hornina. Navrtáme-li nepropustnou vrstvu, vytéká na povrch kvalitní voda hlubinná. To, co získáváme a pijeme ze studní a používáme, je voda většinou procházející povrchní vrstvou a obsahuje různá množství přísad, která někde i překračují normu.

Hlavně vloni, ale částečně i začátkem letošního roku klesla voda v mnoha studních. Domněnku, že pokles souvisí se snížením vody v Hrabanovské Černavě, s kterou se u některých občanů setkáváme, nelze zatím potvrdit. Je faktem, že poslední léta nepřinesla dostatek srážek a deficit je velký. Na druhé straně zase ale nacházíme příklady, že mnohé zdroje spolu souvisejí. Je to na příklad vyschlé umělé jezírko u Benátecké Vrutice a odpověď hladiny studní v Litolí při poklesu vody v Labi.

Hygienická služba konstatovala, že prakticky všechny zdroje vody v našem městě, tedy i městský vodovod obsahují nad normu dusičnanů a mohou být proto nebezpečné při přípravě potravy pro kojence. Studny mají často i závady další. Musíme však konstatovat, že jsme na tom vlastně téměř nejlépe z celého okresu. Vody máme alespoň zatím dost a dalším velkým kladem je i neutuchající zájem Národního výboru. Otázkou se zabývají komise, plenum i rada, postupně se buduje vodovodní síť a jako jediná obec máme i dobře fungující čističku odpadů. Pro všechny, mimo kojence máme vody dost a je starostí nás všech, abychom ji udrželi, neznehodnotili a odevzdali ji jako cenné dědictví svým nástupcům.

- LP -

JAK BUDEME JEZDIT DO PRAHY ?

Tražový úsek z Lysé nad Labem do Prahy - Vysočan se po stoletém výročí dočká podstatné modernizace - elektrifikace. Ke dni 31. 12. 1973 bylo na síti ČSD přibližně 2500 km provozní délky elektrifikovaných tratí a z toho jen elektrifikace úseku Lysá nad Labem - Praha - Vysočany si vyžádá náklady o hodnotě cca 70,000.000,- Kčs (bez nákladů na zabezpečovací zařízení, přestavbu železničních stanic, úpravu železničního svršku apod.).

Cestující, kteří denně dojíždějí do Prahy, se zájmem sledují postup stavebních prací a úprav. Předpokládá se, že zásluhou sdruženého socialistického závazku všech organizací, které se na modernizaci podílejí, bude zkušební provoz zahájen ve IV. čtvrtletí roku 1975. Není účelem tohoto informativního článku podrobně rozepsat všechny nezbytné a na sebe navazující práce (např. dokončení zabezpečovacího zařízení v železniční stanici Praha - Vysočany, dokončení a zapojení měničny v Čelákovcích a pod.).

Konečná realizace koncepce předměstské dopravy, tj. průjezdu pantografových jednotek Prahou hl. n. (ve směru od Lysé nad Labem do Berouna, z Benešova do Kolína) je odvislá od dokončení přestavby celého pražského uzlu (zatím termínově nezpřesněného, zcela určitě až po roce 1980).

Zahájením elektrického provozu se opět zvýší úroveň kultury cestování a zkrátí jízdní doby. Pro porovnání stručný přehled:

Průměrné jízdní doby (bez pobytů ve stanicích)

	dnes	po elektrifikaci
osobní vlak	33 minut	30,5 minut
pantograf	-	26,0 minut
rychlík	26 minut	25,0 minut

Předpoklad průměrných pobytů v GVD 1975/1976 je plánován na 6 minut a tudíž cesta z Lysé nad Labem do Prahy - Vysočan potrvá pantografovou jednotkou zhruba 32 minut (při jízdě zpět o 1 minutu déle). Můžeme proto plánované záměry ze strany železnice očekávat s uspokojením a věřit, že stanovené termíny budou dodrženy.

Dipl. tech. František Jelínek

80 let trvání „Dobrovolné obce baráčníků“ v Lysé nad Labem

Obec baráčníků v Lysé n. Lab. vzpomněla letošního roku svého osmdesátiletého trvání.

Obec byla založena roku 1894 pod prvním názvem „Baráčníci lyští“. Vzorem jim byli „Baráčníci“ v Kolíně, kde byl tehdy přítomen jejich zasedání jeden z lyských občanů a ten přinesl i „baráčníckou myšlenku“ do našeho města. Mluvilo se o tom ve stolní společnosti v hostinci pana Hradeckého. Uveďme alespoň jména zakládajících členů: rychtářem byl František Votka, místorychtářem Josef Šimonek, syndikus Antonín Kodera, berní Josef Jiráček, šafář Václav Kofroň, kantor Josef Macek. Mezi konšely jsou uváděni: Josef Manhart, Josef Řehák, Vojtěch Cuc, Václav Tučím, Vojtěch Kubíček, František Janula, František Soumar, Antonín Jiráček, Josef Fišer, František Novák. To byli tedy první průkopníci baráčnícké myšlenky v Lysé n. Labem. První rychtář neměl při slavnostní první rychtě ještě ani rychtářské právo. To bylo teprve zakoupeno a 20. ledna 1895 bylo slavnostně předáno rychtáři. Tehdáž měla lyská baráčnícká obec 60

členů. Rychta byla přenesena do hostince „U zlatého bažanta“, kde byl hostinským František Růžička. Byl pořízen za 190 zlatých spolkový prapor z darů členů a příznivců. Dnes již nikdo z těch kdož byli při slavnostním rozvinutí praporu – matka praporu, kmotra, družička – nežijí. Prvním praporečnickem byl soused František Růžička. V roce 1896 byl rychtářem Antonín Jirák, v roce 1897 Antonín Kodera. V tomto roce byla rychta přestěhována do hostince Hynka Petrůva. V roce 1903 dochází ke změně stanov i jména na „Dobročinná obec Baráčníků v Lysé n. Labem“, když byl rychtářem František Žaloudek.

Stojí za povšimnutí, jaká byla kázeň v této obci. Nedostavil-li se některý člen třikráte do „sedění“ neb na pohřeb, pak platil 10 krejcarů pokuty. V roce 1913 zvolen doživotně rychtářem Josef Fišer. Pak přišla první světová válka, která umrtvila i spolkový život a teprve 19. ledna 1919 bylo konáno první poválečné sedění a to v hostinci „U města Prahy“ za účasti 20 členů. V roce 1920 pak byla rychta opět přestěhována do hostince „U Vomáčků“.

V roce třicetiletého trvání – v r. 1924 – měli lyští baráčníci 65 členů. V roce 1926 zvolen rychtářem Antonín Verzich a Josef Fišer jmenován čestným „pantatínkem“.

Od roku 1929 do roku 1934 byl rychtářem lyských baráčníků František Růžička. V roce 1934 byl rychtářem Karel Novák. Od roku 1936 do roku 1945 pak Josef Vaněček, když obec měla 350 členů. Za něho byla založena „mladá chasa“, která vystupovala při slavnostních příležitostech v národních krojích, tančila českou besedu a různé tance.

Ustala činnost za doby okupace a první valné sedění se konalo po osvobození 2. června 1945. Po sloučení s druhou obcí baráčnickou v Lysé se zvýšil i s nově přistouplými členy stav členstva na 427 členů. V roce 1946 zvolen rychtářem Karel Klimeš a v roce 1947 Antonín Verzich. Za něho byla rychta přestěhována do hostince „U Kolína“.

Kčs, z peněz spolkových bez jakýchkoliv darů. Slavnostní rozvinutí nového praporu se konalo 18. srpna 1962. V roce 1969 byly konány oslavy 75. trvání obce v zámeckém parku. Členové „Baráčníků“ se zapojují do brigádnické činnosti, odpracovali tisíce brigádnických hodin, vykazují velké množství sběru surovin. Někteří členové pracují jako poslanci městského národního výboru.

Nechť přijmou lyští „Baráčníci“ tuto vzpomínku jako gratulaci k jejich jubileu a společně s nimi i našimi občany s přáním našemu městu – „Lysé městu Polabí“ – rozkvětu k 30. výročí našeho osvobození. – At –

Dále stojí za povšimnutí, že v roce 1962 byl pořízen nový prapor zhotovený v Jedličkově ústavu v Praze za 65 000,-

20 LET BUDOVÁNÍ NÁRODNÍHO PODNIKU LABORA

Národní podnik LABORA jako celek vznikl znárodněním průmyslových a obchodních podniků a místo celé řady drobných závodů, zabývajících se prodejem výrobků na úseku laboratorních potřeb, byla vytvořena obchodní organizace pro celý náš stát.

Místo roztráštěné nehospodárné činnosti soukromokapitalistických podniků vybudovala Labora novou organizaci obchodní činnosti soustředováním a vybudováním skladových prostor, schopných moderního provozu, soustředováním objednávek i pracovních sil a vytvořila vhodné pracovní podmínky i prostředí všem pracovníkům.

V dnešní době jest struktura n. p. Labora následující: Podnikové ředitelství v Praze, s nižšími složkami tj. odbytovými závody v Praze, Brně, Ostravě, Bratislavě, Ústí n. Labem s provozem v Lysé nad Labem, dále s odbytem

technického skla na Sázavě (Kavalier) a Železným Brodem (teploměry).

Závod je ve spojení s více jak 100 dodavateli a 7500 odběrateli u sortimentu, který čítá 26 000 položek.

N. p. Labora se stal v současné době organizací, která nemá ani u nás ani v mnohých státech obdoby. Jeho činnost zahrnuje totiž od počátečního projektu až po konečnou montáž zařízení a trvalého zásobení vším potřebným pro všechny druhy laboratoří. Zahrnuje tudíž:

1. Dodávky laboratorních přístrojů, laboratorního skla, chemikálií, laboratorního nábytku.
2. Dodávku laboratorních celků i jejich montáž.
3. Vývozní činnost kompletních laboratoří.
4. Obchodně technické služby, servis a opravy.
5. Informace na úseku laboratorní techniky.

Tím vším přispívá k aplikaci vědy a techniky v laboratorním provozu.

V rámci n. p. Labora plní provoz Lysá nad Labem funkci ústředních skladů a expedice a to výlučně sortimentem přístrojů z tuzemska i dovozu, jakož i drobných laboratorních pomůcek. Provádí vstupní i výstupní technickou kontrolu, přejímky přístrojů z tuzemska i dovozu, skladování, balení a vlastní expedici na jednotlivé oblastní závody i přímé odběratele. Je zde zmanipulována převážná část z celkového objemu prodeje přístrojů.

V provozu je zaměstnáno více jak dvě třetiny žen. Z těchto důvodů je zaměřena i snaha zavádění mechanizace do skladové činnosti a to pomocí vysokozdvizných vozíků a typových kovových palet.

Jsou vypracovány plány v péči o pracující, plány zdravotnických opatření i plány racionalizačních opatření, které jsou postupně realizovány. Značná pozornost je věnována otázkám bezpečnosti práce a protipožární prevenci.

K zvládnutí všech úkolů je rozvinuto socialistické

soutěžení, které má v provozu Lysá nad Labem mnohale-
té tradice. Pracují zde aktivně tři brigády socialistické
práce, jejichž závazky jsou zaměřeny jednak na plnění
podnikových úkolů, zvelebení pracovišť, pomoci při napl-
ňování volebních programů, aktivní účast na politických
akcích a oblast kultury. Dvě z těchto brigád obdržely při
vyhodnocení bronzový odznak. Rovněž pracuje závodní
odbočka ČČK, která získala pět dárců krve.

Na úseku pomoci podniků při naplňování volebních
programů byl podnik vyhodnocen v roce 1972 mezi nej-
lepšími závody města a obdržel diplom od MěV NF za
naplňování volebního programu. Provoz se podílel formou
sdružení finančních prostředků na vybudování laboratoře
pro diabetiky v místní Poliklinice a to hodnotou 35 000,-
Kčs. U příležitosti VIII. všeodborového sjezdu byl mu udě-
len čestný název „provoz VIII. všeodborového sjezdu“.

Z poměrně nízkého počtu pracovníků, z nichž je ještě
pět dále pracujících důchodců, zastává sedm pracovníků
veřejné funkce, z ostatních pak pracuje většina na úseku
odborovém i v zájmových organizacích. V rámci podniku
přispěli pracovníci provozu svými pracovními výsledky
i angažovaným politickým přístupem svým podílem k to-
mu, že n. p. Labora byla udělena u příležitosti 20. výročí
jeho založení, za aktivní politický a ekonomický přínos
v budování naší Československé socialistické republiky
v květnu 1973 státní vyznamenání „Za zásluhy o výstav-
bu“.

Jednou z největších akcí provozu je každoroční pořá-
dání specializované výstavy laboratorních přístrojů pro
odborníky s mezinárodní účastí vystavovatelů z NDR,
Polska, Maďarska. Letošního roku to bude již v pořadí IX.
výstava. Tato celostátní akce v Lysé nad Labem se stala
pojmem v řadách odborníků na úseku laboratorní techni-
ky, avšak i v zahraničí je známo město Lysá nad Labem
u dodavatelů z NDR v Berlíně, Jeně, Erfurtu, Lipsku,

Drážďanech, Freitalu, Greizu, ale i u našich obchodních přátel z PLR z Varšavy, Krakova, Pruškova, stejně tak jako u dodavatelů z Budapešti, kteří se již tradičně na výstavu do Lysé n. L. rádi vracejí, neboť jsou tu vždy jako naši nejlepší přátelé i přijímání. Na podzim tohoto roku bude opět výstava instalována a otevřena od 4. do 7. listopadu 1974, při čemž umožníme, aby v poslední den, tj. 7. 11. byla zřístupněna nejen pro místní školy, ale i pro veřejnost.

Význam n. p. Labora je dán v současné době tím, že je organizací, která poskytuje optimální služby odběratelům speciálního charakteru a dává jim možnost realizovat jejich podíl na vědecko-technické revoluci.

Celý kolektiv pracovníků vynaloží i v další budoucnosti maximální úsilí k tomu, abychom vždy čestně obstáli při plnění úkolů, které pro nás vyplývají z politické a hospodářské linie KSČ.

Miroslav Bláha

Vandalismus v Lysé nad Labem

Občané našeho města jsou pohoršeni řaděním „kazi-mírů“ neb chcete-li snad výstižněji „vandalů“ po městě. Jak jinak možno nazvat počínání takových jedinců, kteří nešetří ani propagační skříňky lyských organizací. Vzali si za cíl svého počínání skříňku „Včelařů“ a „Zahrádkářů“ v Gottwaldově tř., „Turistů“ vedle lékárny, ba i muzejní skříňku pod podloubím MěstNV, Svazu ČSP na budově hotelu „Polabí“ a další.

Překází snad někomu rozumnému skříňka, která sezna-

muje naše občany s prospěšnou a užitečnou činností sportovců, či zájmových organizací, která upozorňuje na bohatství přírodní rezervace „Hrabanov“, obdivované mnoha zájemci a znalci přírodních krás? A rozbitá nová okna opravovaného „kina“? Komu se tím chtějí zavděčit, neb co tím chtějí dosáhnout takováto - odpusťte ten silný výraz - „individua“?

A bude se snad někdo pak pozastavovat nad nejpřísnějším trestem, který je stihne po jejich zjištění? Jistě ne.

Proto by měli naši občané pomoci k zamezení takovéto činnosti, která není hodna žádných ohledů a omluv a která dobré pověsti našeho města neprospívá. - At -

Sadovnické úpravy ve francouzském parku

V zimních měsících došlo k významnému zásahu v části francouzského parku zámecké zahrady v Lysé. Stromy ve špalírech při cestách byly většinou již přestárlé, jejich kmeny příliš silné, některé byly dokonce uschlé, proporce špalírů vůči sochám příliš velké a sochy trpěly vlhkostí a tím i porostem lišejníků, který nepříznivě působí na pískovec. Nebyla zde zastoupena pouze jedna dřevina, což má potom za následek nestejněměrné olistování zjara.

Vedle habru, který je pro účely dlouhodobých živých plůtí nejvhodnější, se tu vyskytují především lípa a babyka. Různost druhové skladby špalírů pak způsobuje nejed-

notnost listového pokryvu a v době po opadu listů i různé utváření kmínků není právě estetické.

Někdo si možná bude myslet, že je to škoda likvidovat tyto vzrostlé špalíry a že bude trvat příliš dlouho, než vyrostou nové a vytvoří souvislé zelené stěny. Výše uvedené důvody však musí přesvědčit i nezasvěceného, že tento zákrok bylo nutno učinit. K obnově habrových špalírů by se totiž muselo tak jako tak v nejbližší době přistoupit a proto je jistě žádoucí, že se tak raději stalo již dnes. Možná, že si návštěvník parku ani neuvědomí, že dolní část špalíru hlavní osově cesty a nejspodnější špalír, lemují a uzavírají pravidelnou část francouzského parku na východní straně, je již také z plně obnovené výsadby let 1964, 1966 a 1969 a tyto špalíry vypadají velmi pěkně.

Špalíry habrů však vlastně tvoří pozadí barokním plastikám a i když jsou tyto sochy dnes neodmyslitelné bez této zelené kulisy, je přesto nutné, aby proporce těchto dvou prvků byly vzájemně sladěny a sochy se neztrácely a neutápěly v příliš vzrostlé zeleni. Dobrým příkladem je už vzpomínaná obnovená část habrových špalírů. Barokní plastiky umístěné ve francouzském parku mají totiž značnou uměleckou a kulturně historickou hodnotu a přebujelá stromová vegetace špalírů působí značně neblaze na jejich současný stav. Zvýšená vlhkost tohoto prostředí má za následek, že se na povrchu soch usazují řasy a porost lišejníků, které značně narušují pískovec z něhož jsou sochy vytesány. Jejich životnost se tím zkracuje, vyžadují častější restauraci a my přece chceme, aby se krásou těchto soch, které byly vytvořeny před 240 lety, těšily po nás i další generace.

Dobrý záměr se ovšem někdy nepodaří uskutečnit v plné míře. Mírná zima sice usnadnila provedení přípravných prací pro výsadbu, ale letošní neobyčejně včasný nástup jara se současným suchem přispěl k tomu, že vy-

sázené habry se neujaly, jak se očekávalo. A v dubnu pak ještě přišlo období chladu s citelnými mrazy, které opět značně poškodily nejen rašící stromy, ale i většinu ostatní vegetace.

Aby se obnovovaná část francouzského parku opět dostala na patřičnou výši, bude zejména nutné, aby Středisko státní památkové péče a ochrany přírody středoho- českého kraje zajistilo dostatek vzrostlých sazenic habrů, kterými by se osázely příčné a šikmé cesty a ta místa, kde se v důsledku nepříznivých okolností habry neujaly.

Že lze obnovu špalířů dovést úspěšně do konce ukazuje právě už zmíněná část výsadby z minulých let. Věříme, že zodpovědní pracovníci Střediska si tento úkol vezmou za svůj, protože je to jistě i v jejich zájmu, aby se francouzský park se svou jedinečnou plastickou výzdobou opět zaskvěl v plné kráse. - j! -

Miláček „PAN PES“

V našem městě se v poslední době setkáváme s populujícími se „pejsky“. Volně pobíhají, štěkají na kolemjdoucí, ale co je nejpovážlivější, že ohrožují malé děti.

Je možné vůbec pochopit, že včera ještě byl takový pes miláčkem „svého pána“, který mu věnoval až nemožnou péči a nyní psa vypustí z domu a nechá ho volně pobíhat? Ani ho nenapadne, jaké neštěstí může takový

pes způsobit. Těžký úraz cyklisty či motocyklisty, havarie auta mohou být zaviněny pobíhajícím psem po ulici.

A málo občanů a zvláště dětí bylo pokousáno psem ?
A jak těžko se pak zjišťuje zda byl takový pes řádně očkovan proti vzteklině.

Městský národní výbor vydal vyhlášku o povinnosti přihlásit každého psa. Majitel psa po zaplacení poplatku obdrží kovovou známku, kterou má být každý pes označen zavěšením na krku. Pak je možno snadno zjistit i zdravotní stav psa, jeho očkování. Neměl by být žádný držitel psa v našem městě, který by neměl psa řádně přihlášeného. Zvláště naše děti, které si tak rády hrají se psem, si zaslouží naši pozornost a ochranu před takovýmto nebezpečím.

Chtít se zbavit psa, ke kterému ztratil lásku „jeho pán“, vypuštěním na ulici neb do polí, je jistě trestuhodné. Vždyť je možno psa buď utratit neb předat tomu, kdo má zájem psa získat. A nevíme žádný z nás, kde můžeme být poškozeni takovým nezodpovědným počínáním některých držitelů psů.

A na závěr této naší připomínky: není v Lysé psa, který by nebyl přihlášen ?

- At -

Bud'te srdečně vítáni u nás v Lysé nad Labem

V Lysé n. Lab. se stává již dobrou a milou tradicí pořádání sjezdů bývalých žáků lyské školy. Někteří se scházejí v kratších termínech, jiní teprve prvně po letech.

V červnové soboty jsme zahlédli po městě skupiny usměvavých pánů (použijme výrazu „dříve narozených“, jak o sobě říkají), jak se snaží držet švihácký krok. Hýří humorem i když se čas zakousává do pleší. A děvčata již také nejsou tak lepá jako bývala. Inu padesát let je tomu co opustili školní „škamny“, nebo právě letos dosáhli svých „pensijních“ šedesáti let. Vrací se do města a do míst, kde prožívali klukovská či dívčí léta pod modrou oblohou.

Vzpomíná se a mudruje. Je to přehlídka zašlých časů. Snad tu i někdy zaznívá „zlomené harfy tón“ marných lásek a rozbouřených citů.

Jedni zůstali věrni rodnému městu i domu, jiní se rozletěli, ba i ztratili, někteří možná i navždy. Život je již poučil, že pro toho, kdo chápe jenom sebe je velmi těžké pochopit ty druhé. A v těchto chvílích setkání po dlouhých letech jsou si tak blížcí, tak si rozumí, jako za dob školních let.

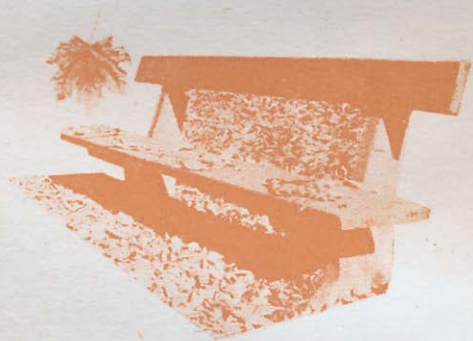
Na pozvánce na sjezd letos „šedesátníci“ mají pohled na lyské náměstí z roku 1914, z roku kdy prvně spatřili světlo světa. Jak se ta jejich Lysá za ta léta změnila a některé spolužáky a spolužačky kam rozvál život, čas ba i smrt.

Vzpomínají, jako by snili o dětských časech, leč „sen zemře až s námi“. Mají elán, chuť ještě mnoho vykonat pro dobro svých rodin, svého bydliště a naší společnost.

Bud'te u nás v „Lysé městě Polabí“ srdečně vítáni a nyní častěji „nashledanou“.

- At -

Vytiskly Středočeské tiskárny, n. p., provoz 21 Nymburk
7706-74

WATERMAN'S SAFETY

LYSÁ N. LAB. ZÁŘÍ 1974

